

kaaskrabber

GEMEENSCHAPSKRANT

DROGENBOS • JAARGANG 25 • NR 1 • FEBRUARI 2024
UITGAVE VAN GC DE MUSE EN VZW 'DE RAND'



PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE



Patricia geeft
de fakkel door
aan Lore

Verdienstelijke
Drogenbossenaar
Myriam Govers

Marie-Paul Neels:
leesmoeder in
De Wonderwijzer

FR • DE • EN
traductions
Übersetzungen
translations

De Lijn zet nieuwe lijnen uit

Wat is er sinds begin januari veranderd met het nieuwe busplan van De Lijn? Vervoermiddelen combineren zou makkelijker moeten worden en meer afgesteld op de gebruiker van het openbaar vervoer. Dat is de theorie. Nu zal moeten blijken of de nieuwe regeling voor de bussen daadwerkelijk een verbetering betekent. De eerste weken was er op heel wat plaatsen stevig protest tegen de nieuwe busregeling.

Wat is er veranderd in Drogenbos? Lijn R53 Anderlecht-Halle-Ninove vervangt de vroegere lijn 153 en verbindt Anderlecht met Ninove via Drogenbos, Ukkel, Linkebeek, Beersel, Alseberg, Dworp, Huizingen, Buizingen, Halle, Pepingen, Leerbeek, Gooik, Neigem en Meerbeke. Op weekdagen rijdt er overdag elk halfuur een bus de volledige reisweg. Op schooldagen zijn er aanvullende ritten. Op het deeltraject Halle-Anderlecht is er tijdens de schoolspits elke 20 minuten een bus, in het weekend elk uur. Deze lijn rijdt in Halle niet meer via het AZ Sint-Maria, maar stopt wel nog aan de dichtstbijzijnde halte Halle Ziekenhuislaan op de August Demaeghtlaan. Lijnen 1, 164, R54 en R55 zijn een alternatief om het ziekenhuis te bereiken. Lijn R54 Anderlecht-Drogenbos-Beersel-Halle AZ vervangt de vroegere lijn 154 en rijdt tussen Anderlecht en Halle via Drogenbos, Ukkel, Linkebeek, Beersel, Huizingen en Buizingen. Ze behoudt grotendeels dezelfde reisweg. Tussen Beersel en Huizingen gaat het niet meer langs Lot-centrum, maar verder via de L. Devillersstraat, Menisberg en Kesterbeeklaan naar Beersel-centrum. In Beersel gaat de bus via woonzorgcentrum De Ceder. In Halle gaat het vanaf het station verder naar het ziekenhuis AZ Sint-Maria. Deze bus rijdt op schooldagen elk halfuur, op

weekdagen in de schoolvakantie in de spits elk halfuur (in de daluren elk uur), en op zaterdag en zondag elk uur. Wil je reizen tussen Beersel en Lot? Neem dan lijn 52.

Lijn 810 (Halle-Dilbeek-Jette) volgt in Lot dezelfde reisweg. Ook is er nog lijn R55 Anderlecht-Sint-Genesius-Rode-Halle AZ: die vervangt de vroegere lijn 155 en rijdt tussen Anderlecht en Halle via Drogenbos, Ukkel, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Alseberg, Dworp, Essenbeek en Sint-Rochus. In Halle rijdt de bus van het station verder naar het AZ Sint-Maria. Deze bus rijdt van maandag tot zaterdag minstens elk uur, op schooldagen in de spits elk halfuur. Op schooldagen is er elk halfuur een bus tussen Halle AZ Sint-Maria, Essenbeek, Dworp, Alseberg en Sint-Genesius-Rode Fonteinstraat. In de schoolspits is er elk kwartier een bus tussen Halle AZ-Sint-Maria en Essenbeek. Er is echter geen rit meer tussen de Duezstraat en Veldstraat omdat er weinig reizigers gebruik van maakten. Op zondag is er elk uur een bus tussen Halle AZ Sint-Maria, Essenbeek, Dworp, Alseberg en Sint-Genesius-Rode Grote Hut. De bussen rijden niet meer tot Anderlecht. Tussen Ukkel-Kalevoet en Anderlecht kan je wel mee met lijnen R53 en R54.

Hoe kan je het makkelijkst je reis uitstippelen? Met de website of app van De Lijn. Op tal van manieren helpen ze je daar op weg. De routeplanner begeleidt je bij geplande omleidingen. Ten slotte zet De Lijn op plaatsen waar er minder frequent bussen stoppen in op flexvervoer. Ongeveer 25 % van de overgebleven haltes worden zogenaamde flexhaltes. Die worden alleen bediend door flexbussen, de vervanger van de belbussen. Ook met de app waren er de eerste weken veel problemen. Hopelijk loopt dat binnenkort vlotter. (HD)



Nieuwe schepen

Gemeenteraadslid Sabrina Pauwels volgt Myriam Claessens op als schepen. Pauwels is geen onbekende in de gemeentepolitiek in Drogenbos. Zij is 52 jaar en al 35 jaar samen met haar partner. Zij hebben een dochter en twee kleinkinderen. Tot haar 9e woonde zij met haar ouders in Alseberg. Nadien verhuisde ze naar Drogenbos, waar zij het grootste deel van haar jeugd doorbracht. Pauwels: 'Hier leerde ik ook mijn jeugdvrienden kennen. Ik heb altijd graag in Drogenbos gewoond.'

In 2012 was zij voor de eerste keer kandidaat bij de gemeenteraadsverkiezingen, op de lijst van Drogenbos Plus. 'Ik koos voor deze lijst omdat ik het helemaal eens ben met het beleid van de lijst. Ik kende ook een aantal andere kandidaten. Ik was onmiddellijk verkozen. Mijn aandacht gaat vooral naar het welzijn en de veiligheid van onze burgers. Maken dat we allemaal gelukkig kunnen samenwonen, zeker met de huidige situatie in deze wereld.'

Als schepen neemt zij nu de bevoegdheden van Claessens over. 'Myriam was een belangrijke pion; ik dank haar van harte voor al wat zij heeft verwezenlijkt. Ik zal mijn uiterste best doen om



Nieuw leerplan voor basisschool

De gemeenteraad keurde het nieuwe leerplan Leer Lokaal voor het gemeentelijk basisonderwijs goed voor de Nederlandstalige basisschool De Wonderwijzer. Een en ander is een gevolg van een voorstel van de directeur aan het schoolbestuur om gebruik te maken van Leer Lokaal. Een schoolbestuur kan ervoor kiezen om eigen leerplannen te ontwikkelen en in te dienen of gebruik te maken van leerplannen die door derden worden ontwikkeld en ingediend. Uiteraard moest de gemeente hiermee akkoord gaan, wat nu dus ook gebeurde. De Onderwijsvereniging van Steden en Gemeenten (OVSG) ontwikkelde ten behoeve van haar schoolbesturen en met respect voor de lokale autonomie onder de naam Leer Lokaal een nieuw geïntegreerd leerplan voor de basisschool met ingang van 1 september 2023. (HD)

haar een aantal maanden op te volgen tot aan de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2024. Dan zullen de inwoners beslissen of ik verder doe of niet. Ik ben een sociaal iemand en ben blij dat ik haar bevoegdheden kan overnemen omdat ze ook goed bij mij passen. Het zal geen gemakkelijk jaar worden door de verkiezingscampagne en ook omdat er niet veel meer beslist zal worden. Maar ik ga luisteren naar onze burgers en proberen te helpen om het goede leven in onze gemeente te kunnen behouden.' (HD)

Telex

- *Het OCMW en de gemeente bieden alle inwoners ouder dan 75 jaar gratis 'de gele doos' aan, die ze in de koelkast moeten bewaren. In de doos zit alle nodige informatie in geval van nood: naam, bloedgroep, huisarts, personen die gewaarschuwd moeten worden, een overzicht van kwalen en ziekten, allergieën, geneesmiddelen, een identiteitskaart, ziektefonds ... In geval van nood of verdwijning gaan de hulpdiensten rechtstreeks naar de doos in de koelkast. Zo kunnen ze kostbare tijd besparen.*
- *De website van de politie is gewijzigd. Surf voortaan naar www.politie.be/5103/nl/ om de nieuwe website te raadplegen of een afspraak te maken.*
- *Medewerkers van de gemeente, het OCMW en de directie van de Franstalige basisschool kregen de mogelijkheid een brandopleiding te volgen.*
- *Vaak gaat het nieuwe schooljaar gepaard met de aankoop van nieuw schoolmateriaal. Ook de voor- en naschoolse activiteiten zijn opnieuw opgestart en er moeten bus- en/of treinabonnementen worden gekocht. Voor heel wat ouders een grote hap uit hun budget. Als je voldoet aan de voorwaarden, helpt het OCMW je om deze facturen te betalen. Info: socialedienst@drogenbos.be of 02 334 72 32. Hulp om jouw energiefactuur te betalen is ook mogelijk.*
- *Er is een nieuwe GO-verkoopautomaat in dienst gesteld aan de terminus van tram 82.*
- *Als je werfmaterialen of spullen om gratis mee te nemen op jouw voetpad zet, beschouwt de gemeente dat als een niet-geautoriseerde inname van het openbaar domein en rekent ze daarvoor kosten aan. Een hinderlijke belemmering van het voetpad kan een GAS-boete opleveren. Info: dienst Wonen & Omgeving, 02 333 85 16, wo@drogenbos.be.*
- *In Drogenbos is er geen sprake van verhoogde PFAS-concentraties in het leidingwater. In enkele nabijgelegen gemeenten werden verhoogde PFAS-20-concentraties waargenomen in het leidingwater. Hoewel het om verhoogde concentraties gaat, liggen ze nog steeds onder de Europese norm van 100 nanogram per liter. Drogenbos is aangesloten bij Farys, een andere drinkwatermaatschappij. Zij voeren geregeld wateranalyses uit. Tot nu toe werden daar geen verhoogde PFAS-concentraties gemeten.*
- *De aanvullende belasting op de personenbelasting en de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing blijven ongewijzigd op 7 % en 724 opcentiemen.*
- *De papieren versie van de gids dierenwelzijn kan je gratis verkrijgen op het gemeentehuis. De gids is ook digitaal beschikbaar op de gemeentelijke website en wordt regelmatig geüpdatet: www.drogenbos.be/nl/gids-dierenwelzijn. (HD)*

Vzw 'de Rand' zoekt onafhankelijke bestuurders. Kandideren kan tot 29 februari. **Info:** zie QR





Patricia Motten met pensioen

‘Een mooie afsluiter van een mooie carrière’

Hoe zou het gemeenschapsleven in Drogenbos er vandaag uitzien zonder ons gemeenschapscentrum? En zonder Patricia Motten die er meer dan 18 jaar het aanspreekpunt was voor de verenigingen? Tijd voor een terugblik.

Patricia stopte eind 2023 met haar taak in gemeenschapscentrum de Muse en wordt opgevolgd door Lore De Pauw, een jonge kracht die eveneens de cover siert en die we in een volgend nummer uitgebreid zullen voorstellen. Maar eerst dus tijd voor een gesprek met Patricia.

Hoe ben je in Drogenbos beland?

‘Ik ben in 1961 geboren in Elsene, in het toenmalige ziekenhuis Malibrans dat nu omgevormd is tot rusthuis. Mijn ouders woonden in Sint-Jans-Molenbeek en daar ben ik ook gebleven tot mijn huwelijk met Johan (Melotte, *red.*) in

1985, waarna we 8 jaar in Anderlecht hebben gewoond om dan in 1993 hier in Drogenbos te landen.’

‘Johan en ik zijn de gelukkige ouders van Dimitri, Ines en Nele en de fiere grootouders van intussen drie kleinkinderen. Drogenbos had het grote voordeel dat het het middelpunt was van waaruit iedereen makkelijk naar de school of het werk kon – in Halle, Lot, Anderlecht of Sint-Jans-Molenbeek. Als er niets onvoorziens gebeurt, zullen we hier ook blijven wonen. We hebben goede contacten met onze burens en onze

omgeving en nu we alle twee met pensioen zijn, zullen we ook ons huis wat aanpassen en herinrichten om ons leven hier nog wat comfortabeler te maken. Om te beginnen met een nieuwe keuken.’

Je bent je loopbaan gestart in een rusthuis?

‘Na mijn schoolcarrière heb ik tien jaar in een rusthuis gewerkt, als hulpkok in de grootkeuken. Daar heb ik geleerd te plannen. Ook vandaag nog stel ik op donderdagavond mijn weekmenu op en doe ik op vrijdag boodschappen voor die hele week. Ik moest wel, want met

Farewell to Patricia Motten

The face of the Muse community centre for 18 years, Patricia is now enjoying a well-deserved retirement.

Patricia, as you look back on the years gone by, what reflections come to mind?

'I have found great fulfilment in my time here, and as I step away, I can leave the door of the Muse community centre with a sense of contentment, passing the baton on to my successors. It was a leap of faith when I first started here, but it has been a rewarding journey. Even with other people in our Muse, the goal will always remain: creating a more cohesive community and trying to

preserve and strengthen the legacy of our village.'

And any plans for the future?

'I am definitely not interested in pursuing a political career. Despite their attempts to sway me, I will not take sides. I can find common ground with everyone. I am definitely not going to end up in a black hole: with my parents in a residential care centre, my grandchildren to spoil and look after, my Café Combinne group to lead, and my board positions with Femma and OKRA, I have more than enough to keep me busy. I will certainly remain available to the associations in which I am currently involved. My Moelie/Muse community centre colleagues can rest assured that I am always here to lend my support whenever needed.'

drie kinderen, een voltijdse job en mijn activiteiten als bestuurslid in verschillende verenigingen, was planning zeer belangrijk. En ik ben dat nooit meer afgeleerd!

'Na de tien jaar in het rusthuis heb ik meer dan tien jaar halftijds gewerkt als receptioniste in een advocatenkantoor op de Ninoofsesteenweg. De laatste drie jaar daarvan combineerde ik met mijn halftijdse job bij vzw 'de Rand'. Ik stopte als receptioniste en ging halftijds aan de slag in de Boesdaalhoeve in Rode, maar toen ik op een bepaald moment bijna een auto-ongeval had door oververmoeidheid, heb ik besloten om nog enkel in GC de Muse te werken.'

Het gemeenschapscentrum bestond toen al op papier, maar de eigenlijke woning nog niet?

'Inderdaad: de eerste drie jaar werkte ik vanuit het Felix De Boeckmuseum, waar ik een plaatsje had in het lokaal met de kopieermachine. (*lacht*) Maar het was wel een boeiende tijd: ik kon mij organisatorisch uitleven met het helpen van de toen nog talrijke en actievere verenigingen: bussen bestellen, traiteurs zoeken, een djembeleraar zoeken, uitnodigingen maken en versturen, kortom de verenigingen steunen in al hun vragen.'

'Na drie jaar was onze Muse eindelijk af en in 2005 kon ik verhuizen naar mijn eigen bureau hier in de conciërgewoning van het museum die werd omgebouwd tot een gemeenschapscentrum. Achttien jaar zijn ondertussen voorbijgevlogen.

Er is veel veranderd in de wereld, en zeker in de administratie. Computers werden de heilige koe en alles moet nu met de alwetende machine gebeuren. Ticketverkoop, afspraken, zaalplanningen, online vergaderingen ... noem maar op.'

Hoe heb jij die omschakeling ervaren?

'Geloof mij, als er een reden is waarom ik blij ben om met pensioen te gaan, dan is het zeker die evolutie. Jongeren zijn zo opgeleid en vertrouwd met deze manier van werken dat ze er niet bij stilstaan dat het ooit anders was en dat deze omschakeling voor ons niet altijd evident is. Daarom zal ik dat werk hier ook niet missen, maar zeker wel de contacten met de mensen die hier regelmatig binnenliepen. En zeker met de collega's van GC de Moelie, mijn tweede thuis in vzw 'de Rand'. 'De Rand' met zijn zowat 80 medewerkers is meer dan een bedrijf, eerder een 'vriendengroep'. Ik mocht het ook merken bij mijn afscheid: het was voor mij emotioneel, maar voor de vele collega's ook. Met een mooie receptie op vrijdag en een prachtig kerstfeest in de Moelie met alle medewerkers van het Moelie-Museteam was het een mooie afsluiter van een mooie carrière in Drogenbos.'

En plannen voor de toekomst?

'Wat ik zeker niet wil doen, is mij engageren in de politiek. Ze trekken al aan mijn mouw, maar daar ga ik niet op in: ik kom met iedereen overeen en wil geen kant kiezen. Maar ik ga zeker niet in een zwart gat belanden: met mijn beide ouders in een woonzorgcentrum, mijn

drie kleinkinderen die graag door hun grootouders verwend en verzorgd worden, mijn Café Combinnegroep die ik blijf begeleiden en mijn bestuursfunctie bij Femma en OKRA heb ik mijn handen meer dan vol. Ik blijf dus zeker nog ter beschikking van de verenigingen waarin ik nu al geëngageerd ben. En de Moelie-Musecollega's weten ook dat zij steeds een beroep kunnen doen op mij.'

'Ik ben een fervente boekenlezer, op zondagochtend een flinke wandeling met onze Wemmelse Wandelmadammen schrikt mij niet af, ook een paar uur countrydansen per week behoort tot mijn hobby's. En in een huis heb je ook nooit gedaan: veel zaken die we hebben uitgesteld zullen nu misschien uitgevoerd kunnen worden.'

Hoe kijk je terug op je periode bij de Muse?

'Ik heb hier heel graag gewerkt en ik kan zeggen dat ik vandaag met een gerust hart de deur achter mij kan sluiten en GC de Muse aan mijn opvolgers kan laten. Het was een stap in het onbekende toen ik hier begon, maar het is een mooie tijd geweest. Het wordt misschien een tikkeltje anders met andere mensen in onze Muse, maar het doel zal altijd hetzelfde blijven: onze gemeenschap hechter maken en proberen wat er nog overblijft van ons dorp door te geven en te versterken.'

Dank voor dit gesprek en het ga je goed Patricia!

André Lerminiaux



Op zoek naar het witte goud

De uitnodiging van de Davidsfondsafdeling Kampenhout om kennis te maken met onze afdeling namen we graag aan, en dus trokken we op zaterdag 28 oktober met Davidsfonds Drogenbos naar dé witloofgemeente bij uitstek.

Voor we het proces van chicoreizaad tot de witte krop witloof ontdekten, bezochten we een ambachtelijke brouwerij waar Witlov-bier wordt gebrouwen. Heel kleinschalig, maar echt authentiek. Pas nu begrijp ik dat een ambachtelijk product niet alleen goede ingrediënten nodig heeft, maar ook kennis, kunde en liefde voor het vak. En zelfs die smaakten we bij het proeven van het resultaat van het werk van de brouwer.

Na een overheerlijk middagmaal lieten wij ons in het cultuurcentrum van de gemeente onderdompelen in het kweken van witloof. Een boeiende uitleg door de gids in het witloofmuseum deed ons meer dan ooit respect krijgen voor het vele werk dat (vooral handmatig) nodig is om het witte goud op onze borden te krijgen. In Drogenbos en omgeving beleefde de witloofcultuur vroeger ook hoogdagen, en het was in die zin een hernieuwde kennismaking met onze eigen geschiedenis.

Het unanieme oordeel? Het was een prachtige uitstap, met boeiende informatie en in een gezellige sfeer. Een tegenbezoek plannen we in de lente van 2024. Wij kunnen dan de troeven van ons kleine Drogenbos uitspelen.

Misschien nog een bedenking: de uitstap zorgde ook voor inspiratie. Drogenbos was vooral een kaasdorp, maar misschien kunnen we op de nieuwe site van Catala als toeristische trekpleister denken aan een permanente tentoonstelling over papier en karton? Tenslotte was het bedrijf de voorloper in gegolfd karton. (AL)

Kermiszondag: bingo!

Kermiszondag werd traditioneel een leuke namiddag voor de mensen die lid zijn van onze verenigingen. De Cultuurraad van Drogenbos was er weer bij om zijn leden uit te nodigen. De cafetaria was goed gevuld met mensen die wilden genieten van een leuke babbel bij de taart en koffie, een leuke bingonamiddag en vooral een lekkere maaltijd met de traditionele 'ballekens en kriekskes'. Dank aan het bestuur van Davidsfonds Drogenbos en vooral aan kok Géry en echtgenote Hilde, aan David en Theo voor de bingo en alle bestuurders voor het vele werk.

Het FeliXart Museum was zoals steeds onze verzamelaarsplaats: aangenaam warm, lichtig en ruim. Zeker voor herhaling vatbaar. Als onze jeugd molentjes en een botsauto heeft om zich te ontspannen, hebben wij onze bijeenkomst als compensatie.

Tot volgend jaar. (AL)

Kerstfeest in de Moelie

Naar jaarlijkse gewoonte organiseerde de Moelie een kerstfeest. Het werd een zeer aangename en smakelijke dag, waarbij de hele ploeg van de Moelie en de Muse ons in een mooi versierde zaal verwelkomde met een drankje.

Na een wildmenu en een dessert kregen de aanwezigen nog de kans om een 'dansje te placeren'. En of ervan werd geprofiteerd. Dankzij dj Danny konden de aanwezigen genieten van tijdloze muziek waarop er werd gezwaaid en bewogen dat het een lust was. Volgend jaar zeker weer, hou de agenda maar in het oog. (AL)



Prachtige wandeling in park Calmeyn

Geen boterhammen in het park maar een prachtige wandeling in het park Calmeyn op 12 november. De weergoden waren ons goedgezind. In een periode waar wij zowat zwemvliezen tussen onze tenen voelden groeien, werden we vergast op enkele uren droog weer.

De natuur zorgde voor een schitterend kleurenpalet en de stilte van het bos op zo'n korte afstand van de grootstad zorgde voor een portie rust in deze woelige tijden. Zoals altijd sloten wij af met een lekkere maaltijd in De Neu Pruim in Beersel. Een gezellige afsluiter van een dagje Davidsfonds. (AL)

Ontbijtgesprek op zondag 18 februari

Wij komen naar jaarlijkse gewoonte opnieuw samen om lekkere (Opwijkse) ontbijtkoeken te eten met een lekkere kop koffie in de cafetaria van het FeliXart Museum. Nadien zal Veerle Kennes, de dochter van Ward en Hilda, ons vertellen over haar leven als verpleegster op een dienst voor ouderen in het ziekenhuis. Zorg dat je erbij bent, het wordt smakelijk en boeiend. Een uitnodiging volgt nog persoonlijk voor alle leden van Okra, Femma en Davidsfonds. Schrijf je in bij Lore De Pauw in de Muse (lore.depauw@derand.be). De toegangsprijs is vijf euro, inclusief eten en drinken. Welkom. (AL)

Kerstfeest bij Okra

Op maandag 18 december was het feest bij Okra Drogenbos. Zoals elk jaar hadden Jaak, Nouché en Patricia gezorgd voor een spetterend feest in de Regenboog. Lekker eten, een goed glas en een zeer gezellige sfeer zorgden ervoor dat iedereen helemaal voldaan naar huis ging. Een overzicht met foto's van het voorbije jaar, een kerstcadeau voor iedereen ... Het feest was af.

Zin om lid te worden van OKRA Drogenbos? Stuur een mailtje naar okra.drogenbos@outlook.com of bel naar 02 377 12 31. (AL)



Eindejaarsreceptie Cultuurraad en FeliXart Museum

In de goedgevulde zaal van het museum vierden we eerst het afscheid van onze medewerkster Patricia. Nadien klonk de hele gemeenschap op het voorbije jaar. De toespraken, bloemen, drankjes en hapjes – zoals het hoort bij een goede receptie – werden gesmaakt door de vele aanwezigen met ook de directeur van vzw 'de Rand', Jo Van Vaerenbergh.

Naar goede gewoonte zetten we ook onze verdienstelijke Drogenbossenaar in de bloemen. Myriam Govers werd gelauwerd voor haar jarenlange inzet in onze gemeenschap. Verderop in dit blad lees je ons interview met haar.

Het was fijn elkaar weer eens te ontmoeten. Dat is zo belangrijk in onze kleine, maar toch ook warme gemeenschap. (AL)

Verdienstelijke Drogenbossenaar: Myriam Govers

Een leven als 'vrouw van de dokter'

Eind vorig jaar werd Myriam Govers oververdiend in de bloemetjes gezet als 'verdienstelijke Drogenbossenaar'. Myriam is al 50 jaar bestuurslid van het Davidsfonds, waarvan 24 als voorzitter. Maar ze was ook haar hele leven de sterke vrouw achter haar man, die huisarts is, en speelde ook op die manier een belangrijke rol in onze gemeenschap.

Myriam is geen geboren maar wel een getogen Drogenbossenaar. Ze zag het levenslicht in Ukkel maar bracht haar hele leven door in Drogenbos. Als vijfde van zes kinderen was samenleven en zorgen voor elkaar altijd al een tweede natuur voor haar.

Ze liep school in de 'zustersschool' van onze gemeente en zoals toen nog gebruikelijk was - omdat haar ouders dachten dat je alleen met voldoende kennis van de andere landstaal een leven kon opbouwen in de Vlaamse Rand - volgde ze haar humaniora in Sint-Alena, de Franstalige school in Vorst. 'Mijn zus had een voedingswarenwinkel, en ik ging vanaf mijn twaalfde na de lesuren regelmatig een handje helpen in haar winkel op de Brusselse Steenweg. Het grote voordeel daarvan was dat ik zo heel degelijk mijn tweede taal heb geleerd, want mijn zus was met een Franstalige getrouwd.'

'Op mijn 21e verjaardag nodigde André (Lerminiaux, *red.*) mij uit om samen naar een concert te gaan en zo is het tussen ons begonnen. Vijftien maanden later, in 1973, zijn we getrouwd, en vanaf dan was ik *de vrouw van de dokter*.'

Doorwaakte nachten

'Voor wie de illusie heeft dat doktersvrouwen een luxeleven leiden, wil ik toch even vertellen hoe dat leven eruitzag. Om te beginnen hadden we nooit tijd om uit te gaan - zelfs niet tijdens onze verlovingsperiode, want mijn man moest steeds bereikbaar zijn. In een tijd zonder gsm of semafoon was dat geen sinecure en dus moest iemand altijd de telefoon bewaken. Ik was geen babysit maar een 'telefoonsit'. (*lacht*)

'Mijn leven bestond vooral uit thuis aanwezig zijn, in functie van het werk en de praktijk van mijn man en de patiën-

ten. Telefoons aannemen, afspraken regelen, mensen geruststellen als die in paniek aan de lijn hingen, mijn man proberen te bereiken als er iets ernstigs gebeurde ... Of 's nachts wakker gebeld worden door patiënten: er bestond nog geen 100-dienst, er waren nog geen reanimatie-auto's ... Er bestonden zelfs nog geen puffers tegen astma. Bij hartinfarcten moest mijn man daar vliegensvlug naartoe. Terwijl hij weg was, lag ik wakker - ongerust en piekerend. Als hij dan - soms na uren - terugkwam, sliep hij meestal meteen in, maar ik lag soms nog uren wakker. Twee tot vier nachtelijke oproepen per week waren toen geen uitzondering, integendeel.'

Pampers verversen

'We wilden graag kinderen en ik werd zwanger. Met een dikke buik zorgen voor het huishouden, de was en de plas, de maaltijden maar evengoed het secretariaatswerk: dat was een intense periode. Gelukkig kon ik op de hulp van mijn schoonmoeder rekenen om toch af en toe even het huis te verlaten voor de boodschappen, terwijl zij op de kinderen en de praktijk paste.'

'Heel dikwijls heb ik mijn kinderen tijdens het verversen van de pampers van de tafel moeten nemen en hen met een kussen op de grond moeten leggen omdat de telefoon ging. Dat kunnen we ons vandaag, met de huidige communicatiemiddelen, nog maar moeilijk voorstellen, maar dat was toen gewoon een realiteit.'

Twee telefoons

'Het was ook niet altijd eenvoudig bij onvoorziene zaken zoals een val op school, een ongeval thuis, een plots overlijden of een hartinfarct: het eerste contact van de patiënten was steeds met mij. Hoewel ik geen medische scholing had, moest ik toch op een of

andere manier de mensen proberen te helpen, gerust te stellen, advies te geven. En vooral: mijn man proberen te bereiken. Mede door een ingenieus systeem van meldingen dat we afspraken: 'Bij die patiënt kom ik langs in de voormiddag en kun je altijd wel even een belletje geven' en dergelijke meer. De komst van de semafoon later was een aanzienlijke verbetering, maar het bleef toch stresserend.'

'We hadden twee telefoons in huis: eentje in de keuken en eentje in het kabinet. Meer was toen technisch niet mogelijk. Vandaag zijn er overal telefoons, tot en met in het toilet. En natuurlijk zijn er nu smartphones. Maar toen moest ik dus steeds van de ene plaats naar de andere lopen om de telefoon op te nemen. En natuurlijk stond er ook regelmatig een patiënt gewoon voor de deur; nog niet iedereen had een telefoon, en dus kwamen mensen vaak ook gewoon langs.'

Herbronnen in de bergen

'Als mijn man spreekuur had, maakte ik alles klaar: de wachtzaal opruimen, ervoor zorgen dat alles aanwezig was in het kabinet, de deur opendoen ... Als patiënten aankwamen voor de raadpleging was er ook altijd dat obligate babbeltje terwijl er ander werk wachtte. Het was een heksenketel. Hoe ik dat al die jaren heb kunnen doen? Het is me vandaag een raadsel. Ondertussen is er veel geëvolueerd. Je kan telefoons doorschakelen, er zijn secretariaten, er is een wachtdienst zodat artsen regelmatig vrije weekends hebben, ze kunnen betere afspraken maken met collega's, je hebt gsm's ... Het leven van een doktersvrouw lijkt me vandaag dus heel wat leefbaarder, tenminste: als dat vandaag nog bestaat, doktersvrouwen.' (*lacht*)

'Onze kinderen konden ook niet altijd op hun papa rekenen. Gelukkig had die



© TDW

's avonds raadpleging in huis en meermaals stonden ze dan op de trap te wachten tot papa even een patiënt buiten liet, om hem te vragen even te komen helpen bij het huiswerk of een ander probleempje. Dikwijls was mijn man 's ochtends al vroeg weg en 's avonds was hij soms nog weg als de kinderen naar bed gingen. Ik denk niet dat ze daar zwaar onder geleden hebben, maar vandaag kun je je afvragen of dat wel een ideale situatie was. We hadden het financieel misschien iets makkelijker dan de doorsnee-Vlaming, maar wat ben je daarmee als je er weinig of niet van kan genieten?'

'Gelukkig hebben we toch heel wat vakanties samen kunnen doorbrengen. Samen met de kinderen hebben we een stukje van de wereld kunnen zien, en het jaarlijkse hoogtepunt was steeds ons verblijf van twee of drie weken in het Zwitserse Davos met Intersoc. Bergwan-

delingen, samen zijn met vrienden en kennissen, met de kinderen en familie ... Dat was eigenlijk het moment van het jaar dat wij konden herbronnen.'

'Als ik vandaag op mijn leven terugkijk, moet ik zeggen dat ik het waarschijnlijk niet meer zo zou doen, maar je weet ook dat je de tijd niet kan terugdraaien. Wat voorbij is, is voorbij en achteraf is alles makkelijk te verklaren en te verbeteren, maar je moet de situatie op het moment zelf bekijken.'

50 jaar getrouwd

'We zijn nu vijftig jaar gelukkig getrouwd. Soms ging het moeilijker, dan weer heel vlot. Maar we hebben het samen kunnen doen, we zijn er samen doorgekomen en vandaag kunnen we genieten van meer rust. Mijn man blijft even actief en kan het niet laten om altijd bezig te zijn. We genieten nu van onze kinderen en kleinkinderen, van het

FR

Entretien avec Myriam Govers

Une vie en tant que 'femme de médecin'

Fin de l'année dernière, Myriam Govers a été mise à l'honneur à juste titre en tant que 'résidente méritante de Droegenbos'. Myriam est membre du conseil du Davidsfonds depuis 50 ans, dont 24 ans en tant que présidente. Mais tout au long de sa vie, elle a également été la femme forte au côté de son mari, qui est médecin généraliste.

'Pour ceux qui ont en tête que les femmes de médecins mènent une vie de luxe, permettez-moi de vous dire à quoi ressemblait cette vie. Ma vie consistait principalement à être présente à la maison, au service du travail et de la pratique de mon mari, ainsi que des patients. Répondre au téléphone, prendre des rendez-vous, rassurer les personnes en panique à l'autre bout du fil, essayer de joindre mon mari en cas d'événements graves... Entre-temps, beaucoup de choses ont évolué. La vie d'une femme de médecin me semble aujourd'hui beaucoup plus vivable, du moins si cela existe encore aujourd'hui, les femmes de médecins.' (rires)

'Cela fait maintenant 50 ans que nous sommes dans un mariage heureux. Parfois, la situation fut plus difficile, d'autres fois, plus facile. Mais nous avons réussi ce parcours à deux, avons surmonté les épreuves ensemble et aujourd'hui, nous profitons pleinement d'une vie plus calme.'

relative confort dat we dankzij onze vele jaren hard werken hebben kunnen verwezenlijken.'

'Ik benijd de artsen en hun partners van vandaag die een andere manier van leven kunnen opbouwen. Maar achteraf zeggen dat het niet goed was, is ook niet correct. Tijden veranderen, het leven verandert, situaties veranderen en mensen veranderen. Eén ding is zeker, mijn leven was geen uitzondering. Alle doktersvrouwen hebben vroeger hetzelfde meegemaakt. Hoewel ik nu denk: 'Als ik zou herbeginnen, zou ik het anders doen', is de kans toch groot dat ik eigenlijk hetzelfde zou doen en meemaken. Het is nu eenmaal de aard van het beestje.' (lacht) (AL)

woensdag 21, 28 februari & 6, 13, 20 & 27 maart
Kleuterclub
Thema wetenschap (i.s.m. Sportopia)

Zit je in de 2e of 3e kleuterklas en wil je graag de wondere wereld van de wetenschap ontdekken? Dan is deze kleuterclub de perfecte kans om samen op ontdekking te gaan! Elke woensdagnamiddag word je omgetoverd tot echte wetenschapper en doen we samen tal van leuke proefjes en onderzoeken. Experimenteer jij met ons mee?

De activiteiten beginnen om 14 uur en eindigen om 15 uur. Breng je kind ten laatste om 13.50 uur. Kinderen die naar school gaan in GBS de Wonderwijzer worden door onze begeleiders opgehaald en teruggebracht naar de school.

*GC de Muse – FeliXart • 40 euro (voor 7 sessies)
inschrijven via www.demuse.be*

woensdag 21 februari
tot 27 maart
**Speelhelden
Scratch**

JEUGD

*van 13 tot 15 uur (opvang tot
17 uur) – GC de Moelie*

Tijdens deze workshops leer je werken met Scratch. Scratch is een programma waarmee je zelf animaties, games, verhalen, interactieve verhalen ... kan programmeren. Scratch heeft een vereenvoudigde programmeertaal die bestaat uit blokjes tekst. Met Scratch kan je op een eenvoudige manier grafisch leren programmeren. Zo kan je een eigen verhaal of zelfs een game maken. prijs: 60 euro (voor 6 sessies). Je kind is pas officieel ingeschreven na het betalen van het inschrijvingsgeld. info: www.demoelie.be, 02 380 77 51 of info@demoelie.be

woensdag 21 februari
tot 27 maart
**Kleuterhelden
Bouwdorp voor kleuters**

JEUGD

van 14 tot 16 uur – GC de Moelie

Met je handen in de klei, voeten in de verf en je hoofd in de wolken ... Dat en nog veel meer gebeurt er in Bouwdorp. We bouwen onze hutten met bamboe en richten ze gezellig in. Alles wat we nodig hebben maken we zelf. Elke dag wordt ons bouwdorp groter, mooier en specialer. Ja, ook je bouwdorp-outfit ontwerp je samen met de andere kinderen helemaal zelf. Voor kinderen van de 2e en 3e kleuterklas. prijs: 60 euro (voor 6 sessies) info: www.demoelie.be, 02 380 77 51 of info@demoelie.be

INFORMATIE

nieuws uit het centrum

vrijdag 23 februari
**Gamebeek Junior
(8 tot 13 jaar)**

JEUGD

15.30 tot 18 uur – GC de Moelie

Kom meteen na schooltijd gamen met je vrienden. Ontdek de nieuwste games en consoles of speel een game van vroeger. gratis

info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

vrijdag 23 februari
Gamebeek (14+)

JEUGD

19 uur – GC de Moelie

Kom gamen op de nieuwste spelconsoles en grote schermen. gratis

info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

zaterdag 24 februari
**Jeugdwerkcafé in
jeugdhuis Animoro**
(Voor alle jongeren
vanaf 14 jaar)

VORMING

van 14 tot 20 uur

In een jeugdwerkcafé ontmoeten begeleiders uit verschillende jeugdwerkvormen elkaar.

Iedereen krijgt op maat van jonge vrijwilligers tips voor het begeleiden van activiteiten en voor het informeren en betrekken van ouders. Ze wisselen ervaringen uit over de jeugdwerkingen heen. Heb je interesse om langs te komen? Schrijf je dan zeker in. Het jeugdwerkcafé is volledig gratis en je gaat naar huis met een zakje vol leuke ervaringen en tips.

Na de workshops bieden we je nog een lekkere maaltijd aan. gratis

info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be



Gezellig griezelen: Halloween Drogenbos

Het evenement Halloween Drogenbos op 27 oktober, mede georganiseerd door de Muse, lokte heel wat toeschouwers én deelnemers: vierhonderd mensen daagden op om te genieten van de soms vurige animaties en activiteiten.



Welkom Lore De Pauw!

Eind vorig jaar kwam Lore De Pauw aan boord van de Muse als de nieuwe medewerker administratie en communicatie. Je komt haar vast en zeker nog tegen in Drogenbos. We wensen Lore heel veel succes en plezier en zullen haar in een volgend nummer uitgebreider voorstellen.

Nieuwe medewerker FeliX Art & Eco Museum

Ook het FeliX Art & Eco Museum verwelkomt een nieuw gezicht. Inge Duytschaever startte er in november als coördinator publieksbemiddeling. We wensen Inge veel plezier en succes en zullen haar bij gelegenheid uitgebreider voorstellen.





van maandag 8 tot vrijdag 12 april vzw 'de Rand' en vzw Sportopia Sport- en ravotkamp (6 tot 12 jaar)

SPORT / VAKANTIEAANBOD

Vzw 'de Rand' organiseert in de paasvakantie in samenwerking met de vzw Sportopia voor het eerst een sport- en ravotkamp in de Moelie. 'Door gebrek aan degelijke sportinfrastructuur waren we genoodzaakt om buitenactiviteiten aan te bieden', zegt stafmedewerker Dirk Craps van GC de Moelie. 'Omdat we niet echt beschikken over buitensportinfrastructuur, zochten we een oplossing om een kwalitatief sportkamp aan te bieden. Zo kwamen we terecht bij een sport- en ravotkamp. Daar kunnen de kinderen zich buiten uitleven, niet enkel met sport, maar ze gaan ook ravotten. Want niets is leuker dan buiten spelen, kampen bouwen, boomklimmen, zoektochten houden, enzovoort. We koppelen aan deze sport- en ravotweek een oefenkans Nederlands. Tijdens de activiteiten zullen termen ter sprake komen die specifiek zijn voor de sport, het spel of activiteit waar we op dat moment mee bezig zijn. Het is dus een gemakkelijke manier om bepaalde termen te leren.' De vzw Sportopia organiseert het sport- en ravotkamp. (JH)

info: van 8 tot 12 april, van 9 tot 16 uur, maar er is opvang van 8 tot 17 uur - GC de Moelie. • De kinderen zullen opgedeeld worden in twee groepen: een groep van 6 tot 9 jaar en een groep van 10 tot 12 jaar. Er kunnen 20 kinderen deelnemen. • Deelnemen kost per kind 100 euro voor een week. • Inschrijven kan via www.demoelie.be.

Urbanstage: een kleurrijke herfstvakantie

Tijdens de herfstvakantie beleefden 16 jongeren uit Drogenbos een heerlijke vierdaagse tijdens Urbanstage, georganiseerd door de Muse. Samen met begeleider/artiest Roncha leerden ze tekenen, werken met graffiti, rappen, rijmen, en nog zo veel meer. Ideaal om zich samen te amuseren, iets nieuws te leren en op een speelse manier Nederlands te oefenen. Dankjewel aan iedereen die erbij was!



zondag 25 februari Repair Café

VORMING

14 uur – GC de Moelie

Het Repair Café is toegankelijk voor iedereen. Het is een ideale plek om sociale contacten te smeden en nieuwe ervaringen op te doen. Heb je voor het ogenblik niets om te laten repareren? Kom dan gerust een kop koffie of een frisse pint drinken terwijl je rustig keuvelt met burens en kennissen. 7 categorieën van herstellingen komen in aanmerking: elektro, fiets, klein timmerwerk en speelgoed, naaiwerk, messen slijpen, juwelen en informatica. gratis
info:
repaircafe@linkebeek@gmail.com

dinsdag 5 maart Filmmatinee Dolor y Gloria

FILM

14 uur – GC de Moelie

Pedro Almodóvar laat Antonio Banderas schitteren in het melancholische en mysterieuze *Dolor y Gloria*. De acteur speelt vol overgave een gepijnigde filmmaker die terugblijkt op zijn armoedige jeugd en zijn glorieuze carrière. *Spaans gesproken, Nederlands ondertiteld.*
Duur: 113 minuten
prijs: 3 euro

TICKETS EN INFO

GC de Moelie, Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek
info@demoelie.be • Tel. 02 380 77 51 • www.demoelie.be
OPENINGSUREN: ma van 13.30 tot 17 uur, di, do van 9 tot 12.30 uur en van 13.30 tot 17 uur en op wo van 9 tot 13 uur, vr van 9 tot 12.30.

TICKETS EN INFO

GC de Muse, Kuikenstraat 4, 1620 Drogenbos
info@demuse.be • Tel. 02 333 05 70 • www.demuse.be
OPENINGSUREN: di en do van 9 tot 12 uur en van 13 tot 17 uur en op wo en vr van 9 tot 12.30 uur

Meer info over     : www.demuse.be/nl/taaliconen



Afscheid van Mark De Maeyer

‘In alles wat je pad kruist, zitten veel meer kansen dan beperkingen’

Na 37 jaar directeur van de gemeenschapscentra de Moelie en de Muse te zijn geweest, ging Mark De Maeyer eind vorig jaar met pensioen. Collega's en vrienden vierden Mark op 15 december met een prachtig feest. Roel Leemans neemt in 2024 de fakkel over.

Mark was niet alleen in Linkebeek maar ook in Drogenbos graag gezien. Het verenigingsleven in onze gemeente kon altijd een beroep op hem doen wanneer dat nodig was. De gemeenschapskrant *sjoenke* had in december een uitgebreid gesprek met Mark. We delen hieronder enkele fragmenten en wensen Mark een heel mooi en welverdiend pensioen toe!

Blijven evolueren

In de loop der jaren heeft de Moelie op veel vlakken een grote evolutie doorgemaakt. ‘Toen onze programmatie begin 2000 steeds minder volk trok, zag ik het even niet meer, maar toen kwam het BUURTabonnement: een samenwerking

tussen CC de Meent, GC de Boesdaalhoeve, GC de Moelie en GC de Muse. Dankzij deze abonnementsformule vulde de zaal zich weer, maar 80 % van de toeschouwers kwam van buiten de gemeente. Het was een periode waarin de toekomst van de Moelie op de helling stond. Hoe konden we opnieuw de inwoners van Linkebeek naar ons centrum halen, met een bevolking die hoofdzakelijk Franstalig was? Er volgden toen heel wat gesprekken en discussies over de koers die we zouden varen. Niet makkelijk.’

‘Voortdenkend op de realiteit waar we dagelijks mee geconfronteerd werden, gingen we uiteindelijk meer investeren in

gemeenschapsvormende initiatieven die Nederlandstaligen en Franstaligen in de gemeente samenbrachten. Denk maar aan activiteiten als de zeepkistenraces, open tuinen, Repair Café, het feest van de muziek, Tournee générale ... Ik herinner me nog dat de vrees bestond dat we, door het Repair Café in huis te halen, zouden verfransen, maar in de praktijk heeft dit initiatief net voor veel toenadering tot elkaar gezorgd.’

Extra taken

‘Eens begonnen met 22 werknemers in 1997 telt vzw ‘de Rand’, waar de gemeenschapscentra deel van uitmaken, vandaag meer dan 80 personeelsleden. Naast de werking in de centra is in de

CULTUUR

in het gemeenschapscentrum

loop der jaren ook het team taalpromotie en nu het Plan Samenleven erbij gekomen. Binnen het Plan Samenleven werken we aan de integratie van niet-EU-burgers. Daarvoor werken we samen met de vzw PIN, die werknemers in onze centra inzet. Zij brengen een hele nieuwe dynamiek en doelgroep binnen, die wij met gemeenschapsvormende projecten kunnen bedienen. Ik geloof dat dit in de toekomst nog veel mogelijkheden zal bieden, en ben blij met de evolutie die 'de Rand' doormaakt.'

'In Vlaanderen begint men nu te kijken naar wat 'de Rand' doet, omdat we hier al zo veel expertise hebben opgebouwd. Omdat ze zien dat de tendensen die hier ontstaan later doorstromen naar heel Vlaanderen, en wij daar vandaag al een antwoord op proberen te bieden. Ik vind dat echt fantastisch.'

Altijd vrolijk en positief

Mark blikt meer dan tevreden terug op zijn 37 jaar durende carrière in de Moelie. 'Het mooiste aan deze job is dat je altijd werkt met mensen die vrolijk en positief zijn. Iedereen die hier komt, wil een feestje bouwen of iets leuks doen. Ze komen uit vrije wil, niet omdat het moet. En heb je mensen die klagen, dan kan je die toch blij maken, omdat ze voelen dat je hen wil helpen.'

Wat brengt het leven na zijn pensioen? 'Ik ga in elk geval niet in een hoekje zitten. Ik speel muziek, ik heb vijf kinderen en vier kleinkinderen, ik ga graag wandelen, ik hou van reizen, klussen, ik lees graag ... En als ze me nodig hebben, dan kom ik hier graag helpen als vrijwilliger. Doordat ik in Hombeek woon, zit regelmatig binnenspringen er niet in, maar als ik iets kan betekenen, doe ik dat graag.'

Heb je nog tips voor jouw opvolger? 'Wat ik vaak zeg aan nieuwe collega's is: doe alsjeblieft niks te snel. Want als je direct begint te lopen, loop je tegen een muur. Leer elkaar eerst kennen, win vertrouwen en zet dan stapjes vooruit. Maar vergeet ook niet om te kijken. Want ondanks alle evolutie is het ook belangrijk om de basis niet te vergeten. Denk ook aan de oudere, autochtone bevolking. GC de Moelie en GC de Muse zijn er echt voor iedereen.'

Veerle Weeck



MENSEN

vrijwilliger in de kijker

Marie-Paul Neels

'Ik hou van het contact met mensen'

Vrijwilligerswerk is van onschatbare waarde. Ook in onze gemeente rekenen heel wat organisaties, verenigingen of scholen op de belangeloze inzet van vrijwilligers. Deze maand geven we het woord aan Marie-Paul Neels, die al vijf jaar aan de slag is als leesmoeder in gemeentelijke basisschool De Wonderwijzer.

'Toen ik met pensioen ging, zocht ik bewust naar een bezigheid als vrijwilliger', vertelt ze. 'Dat engagement hadden we van thuis uit meegekregen. In Drogenbos kwam ik Nouché Sents en Patricia Motten tegen, die ook als leesmoeder actief waren in De Wonderwijzer. Ik ging een keer mee en wist meteen dat het op mijn lijf geschreven was. Na vijf jaar vind ik het nog altijd even leuk.'

Tweede en derde leerjaar

'Nochtans heb ik nooit in het onderwijs gestaan', vertelt ze. 'Vroeger deed ik de dispatching bij het Sociaal Vervoer in Brussel. Ik stuurde chauffeurs uit naar mensen die minder mobiel waren, om hen naar het ziekenhuis te brengen of om boodschappen te doen.'

Als leesmoeder begeleidt Marie-Paul leerlingen uit het tweede en derde leerjaar. 'Elke maandag help ik de kinderen van het derde leerjaar. Zij mogen hun eigen boekjes meebrengen en lezen daar telkens een hoofdstuk uit. Op dinsdag zijn de kinderen van het tweede leerjaar aan de beurt. Ze worden in groepjes verdeeld en de juf geeft een opgelegde taak, waarbij ze om de beurt een tekstje moeten lezen. Ik help hen als ze vastlopen bij het lezen.'

'De meeste kindjes spreken thuis geen Nederlands. Sommige klanken of combina-

ties van letters zijn wat moeilijker om uit te spreken, maar de meesten doen hun best om goed te lezen. Soms spreken ze de woorden eigenlijk mooier uit dan wij', lacht ze.

Graag vrijwilliger

Vooraleer Marie-Paul als leesmoeder in De Wonderwijzer begon, was ze ook vrijwilliger bij vzw De Horizon. 'Twee jaar lang ging ik thuis bij een anderstalig gezin langs om voor te lezen in het Nederlands. Dat vond ik ook heel leuk om te doen. Vooral het sociale aspect en het contact met de mensen sprak me aan. Een meisje aan wie ik destijds voorlas, zit ondertussen in het vijfde leerjaar. Ze houdt nog altijd contact om samen te lezen of om haar huiswerk na te kijken.'

Ook op het consultatiebureau van Kind en Gezin in Drogenbos was Marie-Paul een tijdje als vrijwilliger aan de slag. 'Ze zaten toen nog in Passage 4, in de Kerkstraat. Elke donderdagavond ging ik de baby's wegen en meten, vooraleer de jonge ouders een afspraak hadden bij de dokter. Dat was enorm fijn om te doen. Zonde dat de activiteiten van Kind en Gezin daar gestopt zijn, want anders was ik er zonder twijfel nog altijd aan de slag.'

Heidi Wauters

Hoe groen en rust combineren met drukte en bebouwing?

De druk op de Rand neemt toe: meer inwoners, meer verkeer, meer bebouwing, meer economische activiteit ... Maar toch wil iedereen een groene Rand. Hoe valt dat te rijmen? En: hoe pakken een aantal gemeenten in de Rand dat aan?

De hogere beleidsniveaus stimuleren lokale besturen om hun ruimtelijke beleid te verduurzamen. In het provinciaal plan Ruimte voor Vlaams-Brabant bijvoorbeeld is wonen, werken en leven in de kernen van steden en dorpen met behoud van de open ruimte ertussen de norm. De provincieraad keurde in december een subsidiereglement goed. Daarmee wil de raad lokale besturen stimuleren om hiertoe initiatieven te nemen. Enkele jaren geleden waren er in de Rand al enkele opmerkelijke initiatieven zoals de beslissing van Sint-Pieters-Leeuw en Beersel om een bouwstop in te voeren voor nieuwe verkavelingen waarvoor wegen moeten worden aangelegd. Hoe gaan een aantal gemeenten uit de Rand nu met deze catch 22 om?

bestaande woonweefsel kan worden nagestreefd. Het plan voorziet daarnaast in een ander ruimtelijk beleid voor woongebieden buiten de kernen en voor delen van woonkernen waar een sterke groei van het aantal woningen niet aangewezen is omwille van beperkt openbaar vervoer en een lage aanwezigheid van allerhande voorzieningen. In dergelijke gebieden staat het versterken van de omliggende open ruimte voorop. Een dergelijk PRUP is volgens gedeputeerde Ann Schevenels (Open VLD) een noodzakelijke stap om meer te gaan wonen, werken en leven in de kernen van de steden en dorpen en de open ruimte ertussen te vrijwaren.

Afdwingbare voorwaarden

Ook **Overijse**, **Hoeilaart**, **Sint-Genesius-Rode** en **Tervuren** participeren aan

Mark Charlier, burgemeester Tervuren:
‘Het doel is de verdere uitdeining van woongebieden ten koste van open ruimte te stoppen en de bestaande bouwdichtheid te consolideren’

Kernen afbakenen

Beersel en **Sint-Pieters-Leeuw** maakten samen met de stad **Halle** en de provincie een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) op. Het plan bakent de stads- en dorpskernen in de Zennevallei af. Hierin zitten ook de zones waar een verdere selectieve en kwalitatieve verdichting van het

de opmaak van een dergelijk provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan. ‘Het plan bakent alle woongebieden af en bepaalt waar en onder welke voorwaarden er nog bijkomende verdichting en ontwikkeling kan komen. Het doel is de verdere uitdeining van woongebieden ten koste van open ruimte te stoppen en de bestaande bouwdichtheid te consolideren.

Binnen de afgebakende woongebieden is bovendien nieuwe bebouwing enkel mogelijk volgens strenge normen inzake verharding/vergroening en minimale perceelbreedte’, aldus Mark Charlier (N-VA), burgemeester van Tervuren. De gemeenten zullen met een eigen stedenbouwkundige verordening verdere verdichting kunnen afremmen op plaatsen waar zo iets minder wenselijk is, bijvoorbeeld in linten en woonparken. In goed ontsloten centra met de meeste voorzieningen is verdere verdichting nog wel mogelijk.

Luc Deleu (Open VLD), schepen van Ruimtelijke Ordening in **Dilbeek**, maakt zich sterk dat zijn gemeente als een van de eerste een woonomgevingsplan (WOP)





© FC

heeft uitgewerkt met afdwingbare normen voor welk type van woningen op welke plaats gebouwd kan worden. 'In de straten die de verbinding vormen tussen de kernen worden meergezinswoningen beperkt. In de kernen zelf laten we meer toe. Op die manier creëren we open ruimte tussen de kernen en verhinderen we dat villa's uit de jaren 60 op grote percelen vervangen worden door appartementsblokken.

EN

Reconciling urban density and nature

Higher echelons of government are urging local authorities to make their land-use policies more sustainable. The aspirations in the Vlaams-Brabant spatial plan include having people living, working, and thriving within the hearts of cities and villages while preserving the open spaces in between. A provincial spatial development plan seeks to identify all residential areas and define where and under what conditions the density of housing and development can be increased. The aim is to prevent any further sprawl of urbanised areas encroaching upon open spaces and to reinforce the existing building density. Any further construction within the identified residential areas also has to meet strict standards in terms of surfacing/greenery and minimum plot width. The following article explores how some local authorities in the Vlaamse Rand (municipalities ringing the Brussels-Capital Region) are dealing with this issue.

Gekoppeld aan ons woonkwaliteitsplan, dat stipuleert aan welke kwaliteiten een woning of appartement moet voldoen, kunnen we normerend optreden, zowel ten aanzien van de plaatsing van woningen als de kwaliteit ervan.'

In de hoogte

Ondanks het feit dat **Machelen** een van de snelst groeiende gemeenten van Vlaanderen is, met alle gevolgen van dien op het vlak van woonbehoefte en flankerende maatregelen op het vlak van scholen, kinderopvang en sociaal woonaanbod, hanteert het gemeentebestuur volgens de bevoegde schepen Steve Claeys (N-VA) 'een slimme aanpak inzake ruimtelijke ordening met als doel de open, groene ruimte te behouden of zelfs nog extra vrije ruimte te creëren'. 'Dat doen we onder meer door de bestemming van woonuitbreidingsgebieden te schrappen voor verdere bebouwing en delen van de open ruimte te bebossen. Daarnaast zet de gemeente in op verdichting in de kernen van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, waardoor de beschikbare ruimte niet verkleint en zelfs kan vergroten. In de hoogte bouwen betekent bijvoorbeeld een minder grote bebouwde voetafdruk op de grond. We focussen hierbij vooral op duurzame nieuwbouw met trage wegen en kleine buurtparkjes, bij voorkeur op percelen waar er verloedering,

verkrotting of historische vervuiling aanwezig is.'

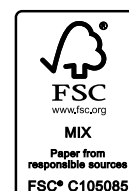
Beperkte bebouwing

Wezembeek-Oppem heeft vandaag geen stedenbouwkundig reglement om de toenemende bebouwing van open ruimte in te perken, maar voert volgens burgemeester Frédéric Petit (LB-Union) in de praktijk wel een beleid in die zin. 'Er zijn twee gemeentelijke bouwgronden – Ban Eik en de Zavel – die wij het liefst willen ontwikkelen tot recreatiegebieden met een beperkte bebouwing. Bij ieder nieuw project vragen wij aan de ontwikkelaar om voor meer groene ruimte te zorgen; bij grootschalige verkavelingen is dat het geval met trage publieke verbindingen. In het kader van de herontwikkeling van bestaande sites vragen wij een behoorlijke ontharding, groene openbare ruimtes en trage publieke verbindingen. Voor grootschalige projecten – bijvoorbeeld bij een ruimtelijk uitvoeringsplan met een functiewijziging – vragen wij steeds voorafgaandelijk advies aan de provincie', aldus Petit. De resterende open ruimten in Wezembeek-Oppem zijn agrarische gebieden (Vurenveld en Hondspereveld) waarop niet gebouwd kan worden.

Luc Vanheerentals

KAASKRABBER is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Muse en vzw 'de Rand'. Kaaskrabber komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. REDACTIERAAD Gudrun Dewilde, Joke Dondeyne, André Lermiaux, Niko Lermiaux, Patricia Motten, Paul Smets, VORMGEVING heartwork.be FOTOGRAFIE Tine De Wilde, DRUK Drukkerij Van der Poorten EINDREDACTIE Guy Bourgeois,

Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, guy.bourgeois@derand.be
HOOFDREDACTIE Geert Selleslach, 02 456 97 98, geert.selleslach@derand.be REDACTIEADRES GC de Muse, Kuikenstraat 4, 1620 Drogenbos, info@demuse.be, www.demuse.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Jo Van Vaerenbergh, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel ARCHIEF Je vindt deze editie en het volledige archief van kaaskrabber op de website www.demuse.be





MENSEN

aan de terminus

Gafta woont in Drogenbos en gaat zijn auto ophalen in Bempt.

‘Deze bus neem ik niet zo vaak maar ander openbaar vervoer wel. Dagelijks stap ik op de trein naar mijn werk. We hebben één familiewagen en die kunnen we niet allebei gebruiken. Ik ben geen ecologist maar ik zou niet graag hebben dat iedereen altijd en voor alles de auto gebruikt. Dat lijkt me niet redelijk. Ik zie het een beetje als mijn

verantwoordelijkheid om de mogelijkheden die er zijn te benutten.’

‘Eens op de bus of trein voel ik me zoals in de reclame: ‘Treintijd is mijn tijd.’ Dan lees ik en kom ik ontspannen aan. Soms moet ik rechtstaan, maar dat hoort erbij.’

Tekst & foto: David Legrè